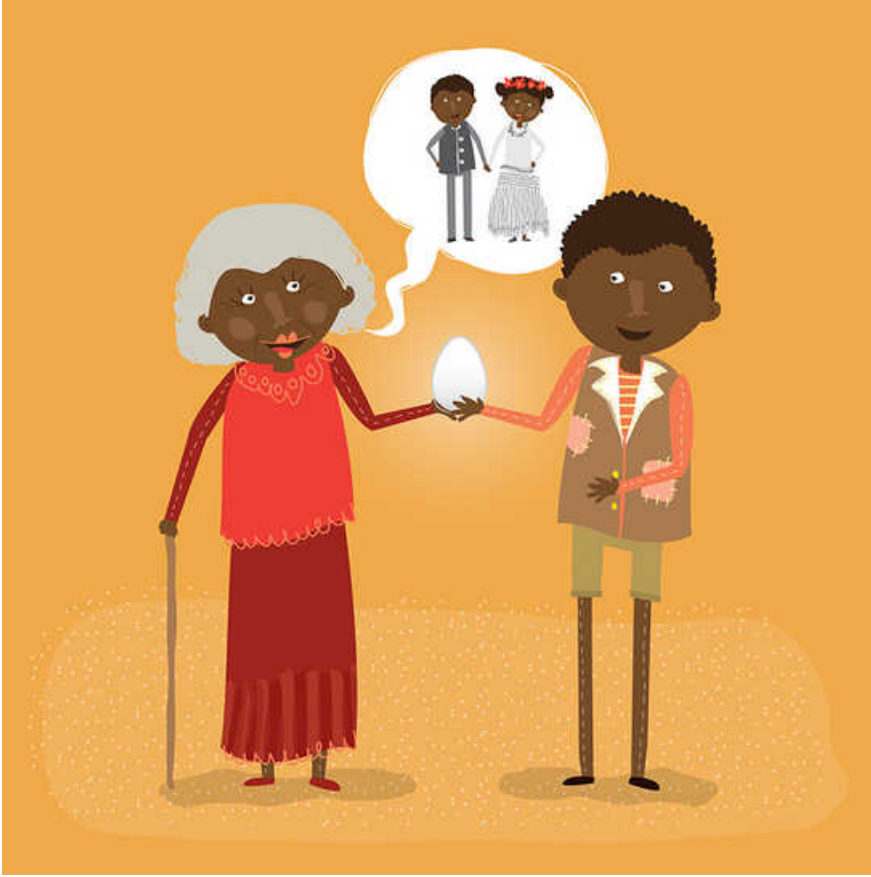

Vusi'nin ablası ne demiş

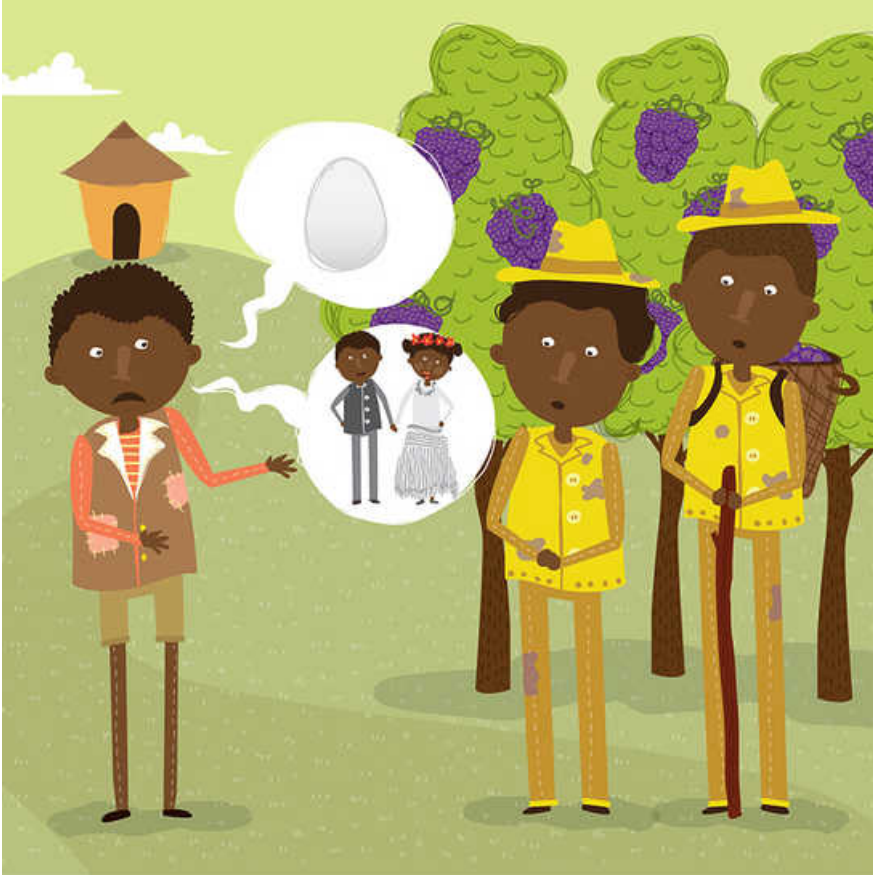
- ✎ Nina Orange
- 👤 Wiehan de Jager
- 💬 Leyla Tekül
- 🗣️ Turkish
- 📊 Level 4

Bir sabah erkenden Vusi'nin büyük annesi ona seslenmiş, "Vusi, lütfen bu yumurtaları annene ve babana götür. Ablanın düğünü için büyük bir pasta yapacaklar," demiş.

Vusi ailesinin yanına giderken, meyve toplayan iki çocuk görmüş. Çocuklardan biri Vusi'nin elindeki yumurtalardan birini alıp ağaca fırlatmış. Yumurta kırılmış.

“Ne yaptınız?” diye ağlamaya başlamış Vusi. “O yumurta pasta içindi. Ablamın düğün pastası. Pastası olmazsa ne diyecek şimdi?”

Çocuklar Vusi'ye yaptıkları kötü şaka için çok üzölmüşler. "Pasta için yardımcı olamayız ama bak, sana bu bastonu verelim, ablana onu götür," demiş içlerinden biri. Vusi yoluna devam etmiş.

Yolda ev yapan iki adama rastlamış. “Bastonunu bize verir misin? Evi yaparken kullanacağız,” demiş bir tanesi. Fakat baston güçlü değilmiş, kırılıvermiş.

“Ne yaptınız?” diye ağlamaya başlamış Vusi. “O baston ablamın düğün hediyesiydi. Meyve toplayan çocuklar vermişti bana çünkü, pasta için gereken yumurtayı kırmışlardı. Pasta ablamın düğünü için lazımdı. Şimdi yumurta yok, baston yok. Ablam ne diyecek?”

Ev yapanlar bastonu kırdıklarına çok üzölmüşler. "Pasta için yardımcı olamayız ama bak sana bu saman demetini verelim, ablana onu götür," demiş bir tanesi. Ve Vusi yoluna devam etmiş.

Yolda bir çiftçi ve bir ineğe rastlamış. “Ne güzel saman, bir parça alabilir miyim?” diye sormuş inek. Ama saman öyle lezzetliymiş ki inek bütün demeti yemiş bitirmiş.

“Ne yaptın?” diye ağlamaya başlamış Vusi. “O saman ablamın düğün hediyesiydi. Bana ev yapan adamlar vermişti, çünkü meyve toplayan çocukların verdiği bastonu kırmışlardı. Meyve toplayan çocuklar ablamın pastası için gereken yumurtayı kırmışlardı. O pasta ablamın düğün pastası olacaktı. Şimdi yumurta yok, pasta yok, hediye yok. Ablam ne diyecek?”

İnek açgözlülük ettiği için çok üzölmüş. Çiftçi de Vusi'nin ablasına ineği hediye olarak götürmesini kabul etmiş. Ve Vusi yoluna devam etmiş.

Ancak inek yemek zamanı geldiğinde çiftçiye geri dönmüş. Ve Vusi de yolunu şaşırıp kaybolmuş. Ablasının düğününe çok geç ulaşabilmiş. Gittiğinde konuklar çoktan yemek yemekteymişler.

“Ben ne yapayım şimdi?” diye ağlamaya başlamış Vusi. “İnek çiftçiye geri döndü, o hediye olacaktı. Çiftçi bana saman karşılığında vermişti. Ev yapanlar da bana samanı kıldıkları baston karşılığında vermişlerdi. Bastonu da meyve toplayanlar vermişti çünkü yumurtayı kırmışlardı. Şimdi yumurta yok, pasta yok, hediye yok.”

Vusi'nin ablası biraz düşündükten sonra şöyle demiş, "Vusi, sevgili kardeşim, hediye benim için önemli değil. Düğün pastası da olmazsa sorun değil. Burada hep beraberiz ve ben çok mutluyum. Hadi şimdi git güzel giysilerini giy bu günü hep beraber kutlayalım!" Ve böylece Vusi de ablasının dediğini yapmış.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Vusi'nin ablası ne demiş

Written by: Nina Orange

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).